

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 205/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. J., K., zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s porušením čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. J. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júla 2007 doručená sťažnosť M. J., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. A. K., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s porušením čl. 12 ods. 1 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007.

Podaním doručeným ústavnému súdu 16. júla 2007 sťažovateľ doplnil sťažnosť o vyčíslenie trov konania v sume 6 296 Sk.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol:

„Rozsudkom Okresného súdu Bardejov, zo dňa 10. 8. 2006, sp. zn. 5 C 572/2002, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, zo dňa 19. 3. 2007, sp. zn. 1 Co 308/06, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Prešove, zo dňa 19. 3. 2007, sp. zn. 1 Co 308/06, bola mi priznaná suma 2 023 722,- Sk titulom náhrady škody na zdraví.

V predmetnom konaní som ako odškodnenie za bolesť požadoval sumu 2 946 000,- Sk a za sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 15 600 000,- Sk, spolu sumu 18 546 000,- Sk.“

Podľa názoru sťažovateľa krajský súd vo veci rozhodol arbitrárne, s právnym a skutkovým stavom sa nevysporiadal dôkladne, čím porušil jeho základné práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, na slobodu a rovnosť v dôstojnosti a v právach podľa čl. 12 ods. 1 ústavy, na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ uviedol, že z právnej úpravy podľa vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 32/1965 Zb.“) vyplýva, že v osobitných prípadoch je možné výšku príslušného odškodnenia primerane zvýšiť. V zmysle citovanej právnej úpravy krajskému súdu nič nebránilo tomu, aby mu bola priznaná ním požadovaná suma, keď v obdobných

prípadoch bolo iným poškodeným priznané odškodnenie aj vo väčšom rozsahu ako v jeho prípade.

Vzhľadom na svoj zdravotný stav a vyhliadky do budúcnosti sťažovateľ považuje rozsudok krajského súdu o znížení náhrady škody oproti jeho návrhu za neodôvodnený. Argumentoval tým, že priznaná suma mu nepostačí na zabezpečenie ďalšieho plnohodnotného života. Poukázal na to, že vzhľadom na svoj vek a defekt má záujem na ďalšom liečení a odstraňovaní následkov zranenia (napríklad v zabezpečení kvalitnej protézy a ďalších estetických operácií a výkonov). Podľa názoru sťažovateľa vo vzťahu k jeho označeným právam sa krajský súd nevysporiadal s právnym a skutkovým stavom veci z uvedeného hľadiska.

V súvislosti s uvedeným sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj základných práv na slobodu a rovnosť v dôstojnosti a v právach podľa čl. 12 ods. 1 ústavy a na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 ústavy rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007, zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie, zakázal krajskému súdu pokračovať v porušovaní namietaných základných práv a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk a trovy konania v sume 6 296 Sk.

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 došlo k porušeniu jeho základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, na slobodu a rovnosť podľa čl. 12 ods. 1 ústavy a na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nestranným a nezávislým súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti a v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

Podľa čl. 19 ods. 1 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

1. Sťažovateľ v prvom rade namietal porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007. V tejto súvislosti sťažovateľ tvrdí, že *„nesprávnym zhodnotením skutkového stavu, aplikáciou právnych noriem a právnymi názormi krajského súdu ako odvolacieho súdu uvedenými v jeho rozsudku došlo k porušeniu jeho označených základných práv“*.

Podľa judikatúry ústavného súdu základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie zaručuje každému právo na prístup k súdu, ako aj konkrétne procesné garancie v konaní pred ním (IV. ÚS 233/04), inak povedané, právo na spravodlivý proces. Avšak obsah tohto práva nedáva účastníkovi záruku, že súdny spor sa skončí právoplatným rozhodnutím v jeho prospech.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a k nej pripojených príloh zistil, že sťažovateľ sa žalobou podanou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) domáhal voči M. C., L. (ďalej len „žalovaná“), za účasti vedľajšieho účastníka S., B. (ďalej len „vedľajší účastník“), náhrady škody na zdraví, ktorá mu vznikla pri dopravnej nehode zavinennej vodičom J. C., bratom žalovanej, ktorá je majiteľkou motorového vozidla. Sťažovateľ pri nehode utrpel ťažké zranenie (otras mozgu, amputácia pravej hornej končatiny, sériová zlomenina rebier, pomliaždenie obličiek a ďalšie mnohopočetné zranenia), ktoré zanechalo trvalé následky. Vodič motorového vozidla spôsobil nehodu pod vplyvom alkoholu.

V rámci uplatneného nároku sa sťažovateľ domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 18 546 000 Sk predstavujúcu 100-násobok náhrady zodpovedajúcej

základnému počtu bodov hodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. V žalobe uviedol, že nenapraviteľné následky utrpeného úrazu, obmedzenie pri jeho uplatnení v spoločenskom, súkromnom i pracovnom živote napriek mladému veku a pretrvávajúce ťažké psychické útrapy odôvodňujú priznať mu mimoriadne zvýšenie odškodnenia v žalovanej sume.

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 5 C 572/2002 z 10. augusta 2006 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sťažovateľovi sumu 1 988 096,75 Sk a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania. Uplatnený nárok okresný súd považoval za opodstatnený vo výške 15-násobku sumy zodpovedajúcej základnému počtu bodov hodnotenia bolestného a 25-násobku sumy zodpovedajúcej základnému počtu bodov hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia (vychádzajúc z počtu bodov bolestného 408,25 a sťaženia spoločenského uplatnenia 1 225 a z výšky odškodnenia za jeden bod 60 Sk v zmysle vyhlášky č. 32/1965 Zb. podľa platného stavu v čase spôsobenia a zistenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia) po odpočítaní miery spoluzavinenia priznanej súdom (110 246 Sk) a súm vyplatených sťažovateľovi z dôvodu tohto odškodnenia (20 182 Sk, 57 600 Sk a 28 800 Sk za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia) vedľajšou účastníčkou, t. j. do sumy 1 988 096,75 Sk. Poukázal pritom na trvalé následky úrazu, ktoré obmedzujú a do určitej miery aj vylučujú sťažovateľa z účasti na plnom osobnom, rodinnom, spoločenskom a kultúrnom živote a znemožňujú mu výkon povolania. Zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti odôvodnil primeranosťou zvýšenia odškodnenia s prihliadnutím na to, že u sťažovateľa nejde o vrcholového športovca ani o kultúrne či politicky angažovanú osobu.

Krajský súd ako súd odvolací, na odvolanie sťažovateľa rozsudkom sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 rozsudok okresného súdu vo výroku vo veci samej (o zamietnutí žaloby nad sumu 2 023 722 Sk) potvrdil. Vo výroku o zamietnutí žaloby nad sumu 1 988 096,75 Sk do sumy 2 023 722 Sk krajský súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že uložil povinnosť žalovanej zaplatiť sťažovateľovi 35 625,25 Sk. Zároveň zmenil tento rozsudok aj vo

výrokoch o trovách konania sťažovateľa a vyslovil, že vo výroku o trovách štátu ostáva nedotknutý. Napokon rozhodol aj o trovách odvolacieho konania.

Otázka posúdenia priznania náhrady bolestného a za sťaženie spoločenského uplatnenia je otázkou zákonnosti a jej riešenie nemôže viesť k záveru o porušení označených práv sťažovateľa (IV. ÚS 35/02). Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej podstatou je nesúhlas sťažovateľa s právnym názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom rozsudku sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 týkajúcim sa rozsahu náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti so vzniknutou škodou na zdraví sťažovateľa v dôsledku úrazu.

Krajský súd výrok svojho rozsudku sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca založil na týchto dôvodoch:

„Pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia (§ 444 OZ).

Podľa § 7 ods. 1 vyhl. č. 32/1965 Zb., výška odškodnenia za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 60,- Sk za jeden bod.

Podľa § 7 ods. 3 vyhl. č. 32/1965 Zb. platnej v čase vzniku nároku na náhradu škody žalobcu v prípadoch hodných osobitného zreteľa môže súd odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia primerane zvýšiť, a to i nad sumu ustanovenú v ods. 1.

Bolesťou sa rozumie ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh.

Tak náhrada za bolesť, ako aj náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia musia byť primerané zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovania jeho následkov, ako aj primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Prvostupňový súd rozhodujúci o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia globálne správne posúdil nárok žalobcu a aplikoval príslušné právne normy.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny, vychádza zo zásad odškodnenia bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré sú zakotvené vo vyššie citovaných právnych predpisoch. Priznané zvýšenie odškodnenia za bolesť v rozsahu 15-násobku a za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 25-násobku aj podľa názoru odvolacieho súdu korešponduje s charakterom úrazu a jeho následkov, lebo u žalobcu ide o prípad hodný osobitného zreteľa. Aj spoluzavinenie žalobcu, ktoré prvostupňový súd stanovil v rozsahu 5 % je správne. Odvolací súd je tiež toho názoru, že žalobca musel mať vedomosť o tom, že vodič motorového vozidla je pod vplyvom alkoholu. V uvedenom odvolací súd odkazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa.

Priznané bolestné súdom prvého stupňa vo výške 408,25 bodov po 60,- Sk za bod predstavuje sumu 24.495,- Sk a po 15-násobnom zvýšení je to suma 367.425,- Sk, bolo správne ustálené, preto odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvého stupňa vzťahujúcimi sa k takto priznanému bolestnému.

V odvolacom konaní bolo zistené, že okresný súd nesprávne vypočítal odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď vychádzal z 1225 bodov, pričom mal vychádzať z 1250 bodov, ktoré boli určené v znaleckých posudkoch MUDr. S. vo výške 600 bodov, z ktorých bolo potrebné započítať $\frac{1}{2}$, teda 300 bodov a zo znaleckého posudku MUDr. B. vo výške 950 bodov, čo spolu predstavuje 1250 bodov a pri 60,- Sk za bod je to suma 75.000,- Sk, ktorá bola navýšená na 25-násobok, čo dáva sumu 1.875.000,- Sk.

Odškodnenie spolu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia predstavuje sumu 2.242.425,- Sk (za bolesť 367.425,- Sk + za sťaženie spoločenského uplatnenia 1.875.000,- Sk). Od tejto sumy je potrebné odpočítať 5 %-né spoluzavinenie žalobcu, t. j. po zaokrúhlení suma 112.211,- Sk, teda priznané odškodnenie predstavuje sumu celkom 2.130.304,- Sk. Žalobcovi na bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia už bola vyplatená vedľajším účastníkom suma 106.582,- Sk (20.182,- Sk, 57.600,- Sk a 28.800,- Sk), ktorá bola odpočítaná od sumy 2.242.425,- Sk, a preto bola priznaná náhrada škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 2.023.722,- Sk.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 219 O. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby nad sumu 2.023.722,- Sk

a postupom podľa § 220 O. s. p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby nad sumu 1.988.096,75 Sk do sumy 2.023.722,- Sk tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 35.625,25 Sk (ako rozdiel uvedených súm) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

Keďže v písomnom vyhotovení rozsudku krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 došlo k chybe v tom, že v druhom odseku výroku rozsudku bola namiesto správnej sumy 35 625,25 Sk uvedená nesprávna suma 35 655,25 Sk, krajský súd opravil túto chybu opravným uznesením z 19. marca 2007.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti už vyslovil (II. ÚS 21/96, I. ÚS 276/06), že nemá zásadne oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké procesné závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil.

Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom napokon nie je ani chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné (I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou inštanciou vo veciach podliehajúcich do právomoci všeobecných súdov (I. ÚS 19/02).

Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom rozsudku krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením z 19. marca 2007 (s prihliadnutím na obsah rozsudku súdu prvého stupňa sp. zn. 5 C 572/2002 z 10. augusta 2006, ktorý bol v odvolacom konaní preskúmaný) dospel k názoru, že zo záverov odvolacieho súdu týkajúcich sa posudzovanej právnej otázky (výšky náhrady škody na zdraví) nevyplýva jednostrannosť alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

Podľa názoru ústavného súdu právny názor krajského súdu o výške náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia v danej veci je zdôvodnený vyčerpávajúcim spôsobom, krajský súd k zásadným námietkam sťažovateľa (uvedených v jeho odvolaní) zaujal stanovisko, a preto ho ústavný súd považuje za ústavne konformný. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že sťažovateľovi súdy neodopreli spravodlivosť, ibaže jeho návrhu na zvýšenie náhrady bolestného a za sťaženie spoločenského uplatnenia v plnom rozsahu nevyhoveli, pričom pri posudzovaní rozsahu tohto odškodnenia museli nevyhnutne vychádzať z vyhlášky č. 32/1965 Zb. platnej a účinnej v čase vzniku tohto nároku.

Ústavou zaručené právo na súdnu ochranu vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy pritom neznamená právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom a nemožno ho ani účelovo chápať tak, že jeho naplnením je vyhovieť všetkým procesným návrhom účastníka konania (napr. I. ÚS 8/96). Rovnako do práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 131/05, IV. ÚS 219/05).

Podľa názoru ústavného súdu predmetný právny výklad krajským súdom takéto nedostatky nevykazuje. Vzhľadom na uvedené neexistuje podľa názoru ústavného súdu také súvislosť medzi obsahom napadnutého rozsudku krajského súdu (v spojení s opravným uznesením) a základným právom na súdnu ochranu, ako aj právom na spravodlivý proces podľa označených článkov ústavy a dohovoru, ktorá by umožnila vysloviť záver o ich porušení.

Na základe toho ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. Predmetom konania vedeného ústavným súdom je aj tvrdenie sťažovateľa, že rozsudkom krajského súdu sp. zn. 1 Co 308/06 z 19. marca 2007 v spojení s opravným uznesením z 19. marca 2007 došlo aj k porušeniu čl. 12 ods. 1 ústavy, ako aj jeho základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že v obsahu predmetnej ústavnej sťažnosti sťažovateľa, ktorý bol kvalifikovane právne zastúpený, nie sú uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by umožnili ústavnému súdu posúdiť, že namietaným rozsudkom krajského súdu došlo k porušeniu čl. 12 ods. 1 ústavy a tiež k porušeniu jeho základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti podľa čl. 19 ods. 1 ústavy. Ani tvrdenie sťažovateľa, že „*v obdobných prípadoch bolo iným poškodeným priznané odškodnenie aj vo väčšom rozsahu, ako v mojom prípade*“ neumožňuje zistiť ústavne relevantnú súvislosť medzi namietaným porušením čl. 12 ods. 1 ústavy a základným právom sťažovateľa podľa čl. 19 ods. 1 ústavy na jednej strane a napadnutým rozsudkom krajského súdu na strane druhej.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej (napr. III. ÚS 138/02).

Z týchto dôvodov bolo potrebné aj v tejto časti predmetnú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutých rozhodnutí (rozsudku a opravného uznesenia) krajského súdu je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti osobitne nezaoberal a taktiež nerozhodoval ani o ďalších návrhoch sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu (finančné zadost'učinenie a trovy konania).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. septembra 2007